

HOEKJE VAN OOM HENK

(Het adres van Oom Henk is: Joost v. d. Vondellaan 9, Zeist).

Beste Jongens en Meisjes.

Ik heb nog wat brieven gekregen, waarin natuurlijk over vakantie genoegens en belevenissen geschreven wordt. Weet je wat me opgevallen is? Ja, en nu weten jullie het ook allemaal reeds, nou? Want wanneer je ergens over de vacaties van het afgelopen seizoen hoort praten, is er bijna altijd de klacht, we hebben enkel maar slecht weer gehad!

Ook wel, maar dat is een minderheid: het weer had wat beter gekund!

Geen wonder, want tot zelfs in de kranten en tijdschriften werd en wordt over de verregende zomer en vakantie's geklaagd! Dus geen wonder, als de brieven waarover ik het hier heb, in dezelfde toon zijn.

Maar laat deze redenering er nu eens helemaal naast staan! Kijk, dat vind ik prachtig! Ik kan me werkelijk niet één brief herinneren, die helemaal in die klagentonen staat. En ook van degenen, die me in die weken eens opzochten, heb ik over het weer geen klacht gehoord! Of dan al die brieven en gesprekken alleen maar een lofzang inhielden, of dat juist al degenen met wie ik via de brief, of persoonlijk in aanraking kwam het zo buitengewoon getroffen hebben? Dat zou toch wel heel bijzonder zijn. Ik geloof, dat we daarvoor niets genoeg mooie dagen gehad hebben! Neen, het lag anders. Zij, de pen-neven en -nichten waarover ik het heb, zijn heus niet begunstigd boven zoveel anderen, maar ze wisten toch wel wat van hun vakantie te maken. Zo in het eind van Augustus kwamen er een paar bij me binnenzwaaien, letterlijk, want het stormde die dag, die tien dagen aan het strand hadden doorgebracht. Het had twee weken moeten zijn, maar de tiende dag waren ze maar teruggekomen, omdat het weer hen niet vergunde de dagen aan zee door te brengen. Wel, als ze geklaagd hadden, werkelijk, ik zou niet veel hebben kunnen zeggen! Maar toen ik eens voorzichtig informeerde hoe ze het wel vonden, kreeg ik te horen: och, we hadden natuurlijk wel graag de zon wat meer gezien, en wat minder wind en regen was ook prettiger geweest. Maar we hebben toch genoten, vader en moeder ook! Moeder zegt: we hebben nog alle redenen om dankbaar te zijn voor hetgeen we hebben genoten! En zo voelen wij het ook! Toen ben ik even stil geweest. Want die lui hadden de laatste nacht van hun verblijf in hun vacantieoord grotendeels buiten in wind en regen doorgebracht, omdat ze vreesden dat hun verblijfje tegen de grond zou gaan!

Kijk jongelui, zullen we dat ook vasthouden, als het soms in ons leven eens niet gaat, zoals we het graag willen, als we soms in de komende jaren weer eens een verregende vacantietid krijgen?

Het antwoord op het raadsel voor de jongeren uit het Juli-Augustusnummer, luidt: Tandem van een vork. Van een hooivork, of van een kām, enz. is natuurlijk eveneens goed.

DE LUCIFER

Heer Puntneus met zijn hoge hoed stapt hier het huis uit, welgemoed. De paraplu stijf in zijn hand, zo wandelt hij door stad en land.

„Wat zit daar in mijn zak? Dat 's waar; „k heb nog een boek en een sigaar.
„Een mooi verhaal is naar mijn zin.
„Ik lees er onderweg wat in.

„Maar 'k steek eerst die sigaar nog aan.“
En zo gezegd, zo ook gedaan.
„Waar laat ik 't lucifertje nu?“ —
Ach, dat valt... in de paraplu!

Hij merkt het niet; hij trekt en smookt, terwijl de paraplu reeds rookt. Hij ziet niets, door 't verhaal geboeid, terwijl de paraplu reeds schroeit.

Zo wandelt hij door stad en land, met het verhaal steeds in zijn hand. De paraplu brandt lustig voort; maar hij leest verder, ongestoord.

De vlammen doven uit op 't lest. Stok en baleinen zijn de rest. Hij merkt het niet; hij leest maar voort van dieven, rovers, brand en moord.

Daar vallen druppels op zijn neus. Hé, zou het nu gaan regenen, heus?
„Nu, 'k steek de paraplu maar op;
„dan voel 'k geen enk'le regendrop.

„Ziezo, nu blijf ik lekker droog!“
En weer slaat hij in 't boek zijn oog. Wat ijslijk mooi! Hij leest maar voort van dieven, rovers, brand en moord.

Thuis zet hij 't regenscherm gauw neer, maar zegt: „Vrouw, dit verbaast me zeer.
„De paraplu heb 'k opgehad,
„en 'k ben tóch nat! — Begrijp je dat?“

T. van Buul.

